

05.05

1. Kształcenie umiejętności mierzenia – mierzymy długości patykiem, sznurkiem.

Wprowadzenie dziecka w sens pomiaru należy zacząć do tego, co najbliższe: od własnego ciała. Dobrze jest pomóc dziecku rozdzielić to, co jest od niego większe (wyższe) od tego, co jest mniejsze (niższe). Po doświadczeniach z mierzeniem siebie można pójść krok dalej - pomiar długości przedmiotów przy pomocy stóp (mierzenie za pomocą tzw. tip topów), dłoni, łokci z czasem podjęliśmy próby mierzenia przedmiotów za pomocą innych przedmiotów (przy pomocy klocków). Skierowanie uwagi dzieci we właściwe miejsce, skłanianie do namysłu, porównanie i wyprowadzenie wniosku.

PRZYKŁADY ZABAW:

- Mierzenie krokami, stopa za stopą, łokciami, palcami.
- *Ciekawe jaka jest odległość od tego miejsca do tego drzewa (wskazanie drzewa). Zmierzę krokami a ty licz głośno moje kroki. Teraz ty zmierz tą odległość swoimi krokami, a ja je policzę. Skąd różnica w pomiarze?*
- *Zmierzymy długość stołu. Nie zrobię tego za pomocą kroków, ani stopa za stopą tylko pokaże Ci inny sposób: tak się mierzy łokciem (przesuwa łokieć do krawędzi stołu, wyrównuje, odmierza do końca palców i w to miejsce ponownie przykładają łokieć)=Odmierzyłem dwa łokcie i został jeszcze kawałek.*

A teraz zmierzę stół dłonią....zmierzę go palcami....

Dzięki tym pomiarom wiem jaka jest długość stołu: dwa łokcie, trzy dłonie i trzy palce. Następnie w/wykonane czynności pomiarowe wykonuje dziecko.

- Porównywanie długości dwóch sznurków;
- Podobieństwa narzędzi do mierzenia długości- miarka krawiecka, miarka stolarska, taśma miernicza, linijka szkolna, patyk.

Polecam zabawę z patykiem przy każdej możliwej okazji podczas zabawy na świeżym powietrzu ☺

KARTY PRACY STR. 26 I 27

2. Ćwiczenia ruchowe z wykorzystaniem skakanki. Łączenie metody K. Orffa i R.Labana.

Część wstępna;

Ćwiczenia orientacyjno – porządkowe; „Szukamy koloru” – dzieci tańczą w rytm ulubionej muzyki, na przerwę w muzyce zatrzymują się. Prowadzący podaje kolor, a dzieci rozglądając się po pokoju muszą znaleźć ten kolor na jednym z przedmiotów. Dotykają przedmiot, muzyka włączona i powtórzenie kilka razy tej czynności.

II. Część główna:

Ćwiczenia kształtujące:

- zataczanie obszernych kół złożoną na dwie lub cztery części skakanką nad głową, przed sobą, z prawej i lewej strony, w miejscu, w marszu i w biegu,
- powstanie, ręce prosto do boku, rozkrok, skakanka złożona podwójnie za plecami-opad tułowia w przód z pogłębieniem,
- dowolne ćwiczenia tułowia ze skakanką wg. Inwencji dziecka, początkowo bez muzyki, potem z muzyką.(element ćwiczeń metodą Karola Orffa),
- skręty tułowia w prawo i w lewo „pionowe śmigło” (raz lewa ręka, raz prawa dotyka podłoża),
- w siadzie prostym skakanka przełożona za stopy, trzymana za końce oburącz. Podnoszenie nóg za pomocą skakanki do siadu równoważnego (można przenosić nogi za głowę przechodząc powoli do leżenia przewrotnego. Zwrócić uwagę na poprawną pozycję pleców w siadzie.
- Układanie ze skakanki liter, cyfr, figur o różnych kształtach w przysiadzie, klęku lub leżeniu. Element ćwiczeń Rudolfa Labana – rozwijanie inwencji twórczej dzieci.
- Pw. leżenie tyłem w poprzek skakanki – okręcanie się skakanką i odkręcanie
- Improwizacja ze skakanką w rytm ulubionej muzyki (R. Laban)

III. Część końcowa.

- skakanka złożona na cztery – marsz we wspięciu ze wznosem skakanki przodem w górę, trzymane za końce oburącz, a następnie zwykły marsz (skakanka w dole). Do ćwiczeń dodajemy prawidłowy wdech i wydech.